

НБУ вважає, що встановлене обмеження готівкових розрахунків підвищить рівень безпеки грошових розрахунків, збільшить надходження фінансових ресурсів суб'єктів економіки в банківську систему та підвищить ліквідність банків, сприятиме зменшенню доларизації економіки та зростанню рівня ВВП. Водночас обмеження готівкових розрахунків може спричинити підвищення розмірів комісій на проведення розрахунків, вимагатиме витрат на подальший розвиток інфраструктури безготівкових розрахунків.

Зважаючи на викладене, можна зробити висновок про те, що подальший розвиток безготівкових розрахунків вимагає вирішення, зокрема питань розвитку безготівкової платіжної інфраструктури, регулювання розмірів комісійної винагороди для банків за проведення операцій з переказу коштів і відкриття рахунків, створення механізмів мотивації переходу населення з готівкових форм розрахунків і платежів до безготівкових.

УДК 338.434:636.085.55.002.2

Ю. А. Азуркіна,

аспірант кафедри банківської справи,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФІНАНСУВАННЯ-КРЕДИТУВАННЯ КОМБІКОРМОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Під час руйнації економіки, яка розпочалася в колишньому Радянському Союзі за часів горбачовської перебудови і особливо великого розмаху набула в перші роки незалежності, на думку багатьох експертів, найбільше постраждало сільське господарство — навіть більше ніж під час Великої Вітчизняної війни, причому майже повністю була знищена комбікормова промисловість, яка забезпечувала тваринництво і птахівництво збалансованими кормами.

У 1990 році працювало понад 500 комбікормових підприємств, у тому числі 102 державних загальною потужністю 12 млн т і 411 міжгосподарських потужністю 10 млн т на рік. Уже через 10 років галузь досягла піку свого занепаду. Починаю-

чи з 2000 року комбікормова промисловість починає поступово відроджуватися і у 2012 році представлена 120 комбікормовими заводами, а обсяги виробництва комбікормів склали 5 млн т.

В основному комбікормові заводи були відроджені при птахофабриках. Адже проблема якості кормів завжди дуже гостро стояла перед птахівниками. Тому великі холдинги, які викупили у процесі приватизації чи створили нові птахофабрики, будували або викупували комбікормові заводи, модернізували і оснащували їх першокласним обладнанням. Унаслідок цього зараз переважна кількість (80 %) комбікормів у промисловому птахівництві виробляється всередині самих підприємств і тільки незначна їх частина закуповується на стороні.

Відродження комбікормової галузі відбувається повільними темпами, що знижує виробництво продукції тваринництва і забезпечення ними населення та призводить до перевитрат кормів.

На даний час в Україні виробляється недостатня кількість тваринницької продукції для забезпечення потреб внутрішнього ринку. Міністерством охорони здоров'я встановлені нормативи споживання продуктів тваринного походження населенням України. Відповідно до них необхідний рівень виробництва м'яса, всіх категорій, в Україні має становити 3,68 млн т (у розрахунку взято 46 млн осіб) на рік. Фактичний рівень виробництва м'яса у 2012 році становив 2,2 млн т. Дефіцит виробництва м'яса в Україні становить 1,5 млн т.

Замість того, щоб кормове зерно використовувати на годівлю худоби шляхом переробки його на комбікорми і виробляти м'ясо-молочну продукцію для задоволення потреб внутрішнього ринку і на експорт, наша країна експортує кормове зерно (по суті сировину). Така торгівля є не вигідною для України.

Використати зерно через виробництво і реалізацію молока вдвічі ефективніше, через вирощування свинини — 1,7 разу, ніж просто його продати [3].

Експортувати, на наш погляд, слід готову м'ясо-молочну продукцію, що принесе не тільки більші прибутки, але й збільшить зайнятість сільськогосподарського населення, збільшить кількість органічних добрив для виробництва продукції рослинництва.

З метою відродження комбікормової промисловості, на нашу думку, слід здійснити в країні такі дії:

- 1) затвердження і погодження проектів будівництва елеваторів і великих тваринницьких комплексів відповідними державними

органами здійснювати тільки тоді, коли в їх складі будуються комбікормові заводи;

2) обласними та районними органами влади проводити організаційні заходи щодо будівництва комбікормових заводів на кооперативній чи акціонерних засадах, для забезпечення кормами фермерських та індивідуальних селянських господарств, що має призвести до припинення падіння поголів'я худоби в цих господарствах;

3) дозволити Украгролізинг придбавати комплексне устаткування для комбікормових заводів, що будуються.

Список літератури:

1. *Макаринська А. В.* Стан виробництва та забезпечення населення України продуктами тваринництва / А. В. Макаринська // *Зернові продукти і комбікорми.* — 2010. — № 2. — С. 37—39.

2. *Піщолка В. А.* Стан та перспективи розвитку комбікормової галузі в Україні / В. А. Піщолка // *Ефективні корми та годівля.* — 2006. — № 3. — С. 5—7.

3. *Тютюник Є.* Молоко у корови на язиці / Є. Тютюник / *Урядовий кур'єр.* — 2013. — № 94. — С. 7.

УДК 336.71

Е. В. Алтухова,

к.э.н., доцент кафедри банківського дела,
ФГБОУ ВПО «Российский экономический
университет имени Г.В. Плеханова»

МЕТОДИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СТРАТЕГИЧЕСКОГО АНАЛИЗА УПРАВЛЕНИЯ ИНВЕСТИЦИОННЫМ ПОТЕНЦИАЛОМ КОММЕРЧЕСКОГО БАНКА¹

В условиях изменения внешней среды, связанной с инновационной направленностью развития, ужесточения конкуренции на финансовом рынке успешная деятельность банка во многом обу-

¹ Публикация осуществляется по результатам научного исследования, проводимого по гранту при финансовой поддержке Российского гуманитарного научного фонда. Номер проекта 12-02-00398.